

HÜKÜMET OLSANIZ KİMDEN KORKARSINIZ?

Aydınlık Gazetesi, 8 Mart 2016

Yıldırım Koç

Kendimi bir an hükümetin yerine koyayım (Ben “empati” sözcüğünü hiç sevmiyorum).

Ekonomi her geçen gün kötüye gidiyor. Birbiri ardına işyerleri kapanıyor. 7 Haziran seçimlerinde oy oranımız epeyce düşmüş. Asgari ücret alan işçilerin örgütlü bir mücadelesi yok; ama oyları var. Çeşitli siyasi partiler asgari ücreti açık artırmaya çıkarmışlar. Biz de bu kervana katılmışız. Asgari ücreti 1300 liraya yükseltmişiz. Kriz nedeniyle düşük kâr marjıyla çalışan binlerce işveren bize tepki göstermiş. Onları bir parça rahatlatmamız gerekiyor. Ayrıca Türkiye gibi ülkelerde ucuza üretip başka pazarlara mal satan yabancı ve yerli sermayedarlar da işgücü maliyetini düşürme derdinde. Yoksa yatırımlarını başka ülkelere kaydırma tehdidini savuruyor.

Bu durumda yıllardır kıyıda beklettiğimiz “özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi” veren kanun tasarısını piyasaya sürüyoruz.

SENDİKACILARDAN KORKULUR MU?

Sendikacılardan korkuyor muyum?

Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay 10 Şubat 2016 günü bir açıklama yaptı. Şunu söyledi: “Birçok işçiyi yakından ilgilendiren ve ‘kiralık işçiliği’ yasal zemine oturtan bir düzenlemeyi, kamuoyu geçmişteki tartışmalardan hatırlayacaktır.”

“Kiralık işçilik” zaten 13 yıldır yasal zemine oturmuş. 2003 yılından beri uygulanan İş Kanununun 7. maddesi “kiralık işçiliğin yasal zemini.”

Daha bunu bile bilmeyen Ergün Atalay’dan mı korkacağım?

Türk-İş 81 ilde imza toplamış.

Hiç mahsuru yok; buyursun, toplansınlar.

Bu imzaları AKP il başkanlıklarına vereceklermiş; ayrıca “kitlese” basın açıklamaları yapacaklarmış. Yapsınlar. Böylece “işçinin gazını alırlar”; iyi de olur.

GEÇMİŞİN BAŞARILI EYLEMLERİ

Yürüyüş yaparlarsa katılıma bir bakarım.

Türk-İş 26 Kasım 1994 günü 100 bin işçiyle Meclis’e yürümüşü ve bütçede kamu işçileri aleyhindeki düzenlemeleri geri aldirmişti.

24 Temmuz 1999 günü Emek Platformu Ankara’da Kızılay’da 350 bin kişinin katıldığı bir miting düzenlemişti. “Mezarda Emeklilik Kanun Tasarısı”nın Meclis’teki görüşmeleri durdurulmuştu.

Türk-İş bugün böyle eylemleri göze alabilir mi?

Alamaz.

Türk Metal ve bazı başka sendikalar hakkında Savcılıkta yıllarca sürmüş soruşturmalar vardı.

Türk-İş Genel Mali Sekreteri ve Yol-İş Genel Başkanı Ramazan Ağar hakkındaki bir dava Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nda bekliyor. Yargıtay 15. Ceza Dairesi’nin kararı Ağar’ın aleyhinde. Ayrıca Ramazan Ağar hakkında ciddi bir yeni dava açıldı. İlk duruşması Nisan ayında.

Türk-İş böyle bir eylemi göze alsa, işçileri harekete geçirebilir mi?

Pek ihtimal vermiyorum. İşçimiz çok uyanıktır. Hükümetin bu kadar yakınında olan sendikacıları kullanır, ama onların oyununa da gelmez; göstermelik eylemlere katılmaz. Başka çaresi kalmadığında kendisi etkili eylemlere başvurur.

KORKULACAK EYLEMLER

Peki, hükümet olsam kimden ve neden korkarım?

Yüzbinlerce işçinin katıldığı eylemlerden ve özellikle de enerji, bankacılık ve iletişim alanlarında işçilerin iş durdurmalarından çekinirim.

TÖS'ün 15-18 Aralık 1969 Büyük Öğretmen Boykotu'ndan, Halil Tunç'un 16 Haziran 1975 günü İzmir'de şalter indirmesinden, DİSK'in 16-19 Eylül 1976 DGM'ye Hayır Direnişi'nden, 1989 Bahar Eylemlerinden, Türk-İş'in 1995 grevleri ve mitinglerinden korkarım.

Bugün bu sendikal yapıyla bunlar mümkün mü?

Değil.

O zaman korkmam. Belki de, adamım olan bazı sendikacıları, üyeleri önünde rahatlatmak için korkmuş gibi yaparım. Hatta (yağmayacaklarını bildiğim için) güremlerini bile teşvik ederim.

Sonra da bildiğimi okurum.

Ve inanın hükümet bu işleri benden daha iyi biliyor.